

Novo izšle skladbe slovanskih komponistov (navedene z izvirnim naslovom) so med drugimi: W. Rélikow, „Der Abgrund“ (Leonid Andrejew). Musikpsychologische Erzählung op. 40. Moskva in Lipsko, P. Jurgenson. (M. 3—). — Frédéric Chopin, Suite pour orchestre. Réduction pour le piano à 4 mains par S. Liapounow. Lipsko, J. H. Zimmermann. — Michel Harpow, op. 6, 3ème Valse. ibidem. — S. Liapounow, op. 36., 8me Mazurka. ibidem. — V novi „Ruski glasbeni založbi“ (Berlin—Moskva), ki sta jo ustanovila S. in N. Kusevickij (glej štev. 45 „N. A.“), je izšla cela vrsta novih del ruskih skladateljev (Skriabina, Tanejeva, Catorija, Česnokova itd.), večinoma za orkester ali zbor, ali komorna glasba.

Novosti muzikalnega knjigotrštva (navedene z izvirnim naslovom) so med drugimi: I. F. Mosel, Versuch einer Ästhetik des dramatischen Ton-satzes (Wien 1818). Mit einer Einleitung und Erläuterungen neu herausgegeben von Privatdozent Dr. Eugen Schmitz. Musikverlag Dr. Heinrich Levy, Monaco 1910 (M. 1:10). Vredno, da se čita! — Fritz Volbach, Das moderne Orchester in seiner Entwicklung, 308. Bändchen der Sammlung wissenschaftlich-gemeinverständlicher Darstellungen „Aus Natur und Geisteswelt“. Lipsko, E. G. Teubner 1910 (M. 1:25). — Allgemeiner Deutscher Musikkalender für 1911. Berlin, Raabe & Plothow. — Max Hesses Deutscher Musiker-Kalender für das Jahr 1911. Lipsko, Max Hesse. — Franz Liszt, Friedrich Chopin. Frei ins Deutsche übertragen von La Mara. Dritte, neubearbeitete Auflage. Mit allgemeiner Inhaltsübersicht der gesammelten Schriften Franz Liszta, von Dr. Julius Kapp. Lipsko, Breitkopf & Härtel 1910. — Památník Fibichův. Uspořádal Artuš Rektorys (Štev. 42—47 „Dalibora“). Praha, Mojmír Urbánek 1910. — Dr. Max Steinitzer, Straussiana und Anderes. Ein Büchlein musikalischen Humors, meist mit und selten ohne, ernsthaft für und scherhaft gegen Dr. Richard Strauss. Stuttgart, Carl Grüninger 1910. (M. 1:60). — Památník slavnosti odevzdání pomníku Antonína Dvořáka v Hořicích.

Revija »Die Musik« je prinesla v 21. šeštiku pod naslovom „Revija revij“ sestavo časniških člankov, ki so izšli za Chopinove stoteletnice.

Novi grobovi. Komorna pevka Antonija Schlager, bivša članica dunajske dvorne opere, svojčas slavljena pevka, je umrla dan 30. avgusta t. l. Schlägerjeva je bila 50 let starja. Od leta 1882 do 1896. je igrala na imenovanem zavodu z največjim vspohom visoko dramatične vloge in veljala za izbornno interpretinjo Wagnerjevih del. Zadnja leta je živila na svojem posestvu Gstettenhofen, kjer je postrezala kot gostilničarka osebno svojim gostom v planinskem kostumu.

Dan 26. junija t. l. je umrl v Berlinu Hans Simrock, založnik Dvořákovih, Sukovih in Novákovih del.

Po dolgi bolezni je umrl komponist operet Rudolf Dellinger v nekem sanatoriju blizu Dražan. Naivečji in zasljeni vspoh je imel s svojo opereto „Don Cezar“, ki se še sedaj nahaja na repertoarju operetnih gledišč, ker se odlikuje po kolikor toliko izvirni melodiznosti. Tudi opereto „Jadviga“ so radi predstavljali. Umetnik jebolel že leto dni na težki živčni bolezni, ki je imela za posledico umobol im smrt.

Pogačnik-Naval je gostoval z velikim vspohom na Ljudski operi na Dunaju.

Oskar Nedbal dela na groteskni baletni pantomimi „Princesa Hiacinta“, ki jo bodo priči igrati na Narodnem divadlu v Pragi meseca februarja 1911.

Jubilej Zdenka Fibicha, enega svojih najznamenitejših novejših skladateljev, praznuje češki narod. Fibich je bil rojen dne 21. dec. 1850 l. v Všebočicah in je umrl dn 15. oktobra 1900 v Pragi. Izmed njegovih oper naj bodo omenjene: „Bukovin“ (1874), „Blanik“ (1881), „Nevesta Messinská“ (1884), trilogija „Hippodamia“ (1890—91), „Boufe“ (1890), „Hedy“ (1897), „Sárka“ (1898), itd. Razun tega je spisal Fibich več uvertur, celo vrsto simfonikov pesnišev in melodram, 3 simfonije, orkestersko suite, dva godalna kvarteta, spomladno romanco za zbor in orkester, pesmi za zbor, en klavirski kvintet, več sto klavirskih skladb in klavirsko šolo. Povodom Fibichovega jubileja so izšle številke 42—47 češkega glasbenega lista „Dalibor“ kot „Památník Fibichův“. Iz zelo bagate vsebine tega s slikami in portreti opremljenega albuma naj omenimo Fibichov nekrolog, ki ga je bil spisal O. Hostinský, dalje članek: Zdenek Nejedlý „Fibich in Hostinský“, Artuš Rektorys (urednik albuma) „Iz Fibichove mladosti“, dr. Josef Pešek, „Početki kritičnega delovanja Z. Fibicha“, Artuš Rektorys „Fibich kot dramaturg“, Vladimir Heifert „Iz Fibichove knjižnice“, Emil Axman „Fibichov koncertni melodram“, Zdenek Nejedlý, „Operni poskusi in načrti Z. Fibicha“, Artuš Rektorys „Iz Fibichove korespondence“ itd. itd.

Šéfa praške opere K. Kovačevića in glasbenega založnika Mojmira Urbánka je imenoval francoski minister znanosti in umetnosti za uradnico francoske akademije.

Gospica Vilharjeva, hči skladatelja F. S. Vilharja, je sprejela od črnogorske kraljice dragoceno darilo. Vilharjeva je v Pragi izšolana pevka.

Dvořákov spomenik v Hořicah na Českem je bil dne 4. sept. t. l. odkrit; izdelal ga je kipar Vávra iz Prage, iniciativno zajal pa so dala hořicka pevska društva „Dalibor“, „Ratibor“ in „Vesna“. Slavnosti odkritja so se udeležila zastopstva številnih čeških mest (med njimi je bila zastopana tudi Praga), deputacije pevskih, glasbenih in dr. društv itd. Slavnostni govor je imel kapecnik praškega „Hlahola“ prof. Piskáček. Popoldne je bila ljudska veselica.

Pevsko društvo „Hlahol pražský“ bo letos obhajalo petdesetletnico svojega obstanka.

Filharmonskemu društvu „Brněnská Beseda“ v Brnu je podelil cesar s svojo počredo in geslom okrašeno malo zlato kolajno.

To in ono.

Prva slovenska opereta „Belin“. V recenziji Štebingerjevih „Pisanic“, ki jo je dr. Zupan pri navajanju gradiva o tej naši prvi opereti prezrl (priloga „Novim Akordom“ IX, 30), je podal L. Pintar (Ljublj. Zvon 1906, 569) precej verjetne razlage, da Dev z Belinom ni misil cesarja Josepha II., ampak Franca Adama grofa Lamberga, ki je baš leta 1780 nastopil dejelno glavarstvo na Kranjskem. To domnevo je povzročilo Pintarju dejstvo, da sledi koj za „Belinom“ pozdrav ali estetika „na veseli prihod njega ekselenc nevega gospoda poglavnika kranjske dežele grofa Franca Lamberga“ in da ima to pozdrav hronogram 1780. Da se ta domneva še bolj potrdi, trebalo bi dokazati, da je Lambert prišel na Kranjsko iz Italije. Ta Pintarjev apel na naše zgodovinarje pa je doslej ostal brez vspeta.

J. A. Glonar.

Časopis „The Etude“ v Filadelfiji razpisuje dve nagradi po 100 dolarjev, devet nagrad po 10 do 60 dolarjev za najboljše klavirske skladbe. Tekma je pristopna skladateljem vseh narodov. Pogoji se razvidijo iz prospeta, ki ga posilja založba časopisa na zahtevo. (Naslov: 1712 Chestnut Street, Philadelphia, Pa, U. S. A.)

Letno poročilo C. kr. Akademije za glasbo in upodabljalajoča umetnost na Dunaju za šolsko leto 1909/10 pričuje med drugim študio L. Godowskega „Schumann in Chopin kot klavirski skladatelji“.

Jaques-Dalcroze, znani genevski muziko-pedagog, vodi od oktobra 1910 do junija 1911 kurze za odgojo muzikalnega in plastičnega ritma in za odgojo posluha v Draždanh; in sicer obsegajo en kurz odgojo učiteljev, drugi pa odgojo dirigentov, režiserjev, pevecov in plesalcev. Natančnejše se izvije pri „Geschäftsstelle in Dresden 15 — Hellerau der Bildungsanstalt für Musik und Rhythmus“.

Novo poslopje češovškega mestnega gledišča je bilo dne 22. sept. t. l. slovesno otvorenje s predstavo Schillerjevega „Viljema Tellia“.

Za častne doktorje berlinskega vseučilišča so prilikom njegovega jubileja bili imenovani med drugimi tudi skladatelja Engelbert Humperdinck in Maks Reger ter — vdova Riharda Wagnerja, Kozima Wagnerjeva. V diplomu le-te se nahaja sledeči stavki: „Cosimae Wagner, Ricardi Wagner viri immortalis uxor, de patria ac musis paeclare merita, cum post mariti obitum per plusquam quinque lustra memoria arteisque ejus religiosissime colat ac defendat“. (K. Wagnerjevi, sopriga Riharda Wagnerja, nesmrtnega moža, ki si je za domovino in muze odlilne zaščuge pridobila s tem, da je po soprogovi smrti skozi več ko petindvajset let njegovo umetnost in njegov spomin najskrbnejše negovala in branila).

Listnica uredništva.

Vse nestalne cenj. dopisnike in skladatelje, zlasti pa one gg. avtorje, ki si želijo natančnejše presoje vposlanih a ne sprejetih skladb, prosimo, da nam blagovoljno naznamit vselej kako šifro ali pseudonim, pod katerim jim moremo odgovoriti v listnici. Na vprašanja, katerih predmet utegne zanimati tudi širše kroge, odgovarjam izključno le v listnici. — Č. g. poročevalce uljudno opozarjam, da moramo rokopise najpozneje do 8. prejšnjega meseca imeti v rokah.

L. Z. O. Vas zborček pride o priliki na vrsto, še ne zahtevate honora in privolite v neko malenkostno premembro v 3. taktu pred koncem, kjer je bilo odstraniti očitne kvinte v basovskih glasovih. Naznamite nam, ste-li zadovoljni z natisom pod omenjenima pogojema!

Radovednež v Lj. V koš, ker niste naročnik „N. A.“ (Glej odgovor v letošnji 4.5. štev. pod šifro „Gallus“).

Stalnega glasbenega poročevalca za slovenske priveditve v Gorici išejo „N. A.“ in/glej naznanja na zahtevo uredništvo.

R. O. v. Š. (Goriško). Proti prehodu iz e-mola v e-dur brez modulacij ni pomislekov. Učinkovitost je drugo vprašanje, na katero se more odgovoriti le v posameznem slučaju. Nabavite si kako knjigo o oblikoslovju. Brez znanja poglavnih teoretičnih načel bodete vedno nesigurni. Način, na kateri se mislite Vi pričuti potrebno znanje, je zelo komplikiran in — za „naše veščake“ ne ravno zabaven. Vsaj uredništvo našega lista bi Vam v bodoče ne moglo biti več na uslugo, ker niste naročnik našega lista (Glej odgovor v štev. 4.5 pod marko „Gallus“.)

(Sklep 15. oktobra 1910).

Vsebina in kazalo imen in stvari bosta priloženi 1. zvezku prihodnjega letnika. Založništvo »N. A.« opozarja naše bralce, osobito glasbena društva, najjudnejše, da se dobivajo od vseh doslej v »N. A.« objavljenih zborov posamezni glasovi ali tudi partiturni odliški posameznih zborov po prav nizki ceni. Naj se pevsko društva pridno poslužujejo te udobnosti. Naročila prejema založništvo »N. A.«, L. Schwentner v Ljubljani.

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.

